



## Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

9. Dies Januarii. Gratiâ agitur, non solùm ut facienda noverimus, sed ut cognita faciamus. August. de grat. Christ. c. 12.

---

---

**Nutzungsbedingungen**

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Januar.

Tessera.

21

non voluntas Dei torqueatur ad tuam. Prava est enim tua, regula est ista. Sicut regula, & quod prævum est corrigatur ad regulam.

*Frustrà conatur, cui non Deus auxiliatur.*

## 9. DIES JANUARIIL.

Gratiâ agitur, non solùm ut facienda noverimus, sed ut cognita faciamus.

*August. de grat. Christ. c. 12.*

Post velle l.  
& posse;  
tequitur  
facere.

**H**ic demùm est Christianæ perfectionis apex, humanæ felicitatis vertex, bonum quodvis quod potes, Velle, quod velis Facere. Et hoc fateri debes, te gratiæ debere ut monet tessera. Audi, & quidvis aude: (a) *Deus qui operatur in vobis, & velle, & perficere. Qui operatur in te velle, est Bonitas; qui perficere, est Potentia. Quid dubitas perficere, ubi ut velis, Bonitas excitat; ut facias, Potentia adjuvat? Hinc jam duo emergunt, quæ toto Marte sibi repugnant. Alterum est Christi, alterum est Pauli. Sic Christus: (b) Sine me nihil potestis facere. Sic Paulus: (c) Omnia possum in eo, qui me confortat. Ecce hic gemina abyssus: Nihil, Omnia. Nihil, quid minus? Omnia, quid majus? Nihil, quid inanius? Omnia, quid pleniùs? Nihil, quid profundiùs? Omnia, quid excelsius? Ecce gratiæ necessitatem, sine qua potes penitùs nihil: ecce gratiæ potestatem, cum qua potes divinitùs omnia. Ex hac utraque abyssu, emergunt duæ virtutes; quæ sunt perfectionis cardines; summa hinc Humi-*

B 2

litas,

(a) *Philip. 2. 13.* (b) *Ioan. 15.* (c) *Philip. 4. 13.*

litas, indè Magnanimitas. Illa te ad infima demitteret, quia nihil potes, hæc ad summa te attollet, quia omnia potes. Illa te monet ut timeas, hæc te movet ut audeas.

II. Si gratiæ auxilio potes omnia, quid finis eam feriari, cum per eam possis dominari in omnia? Si vis, potes corpus insolens domare: coercere perturbationes, cupiditates frangere, indicere malè assuetis æterna exilia, refecare affectus, & necessitudines vitiosas. Quid dico? potes cum laureatis illis Christi Pancratiastis, prensare fortiter, & exhaurire hilariter crudelitatis impiæ totam barbariem, & lentè mori, ut sæpiùs moriaris. Potes cum illis Anachoretis, & silvestriam rupium incolis, in angusto cavo, clam cunctis mortalibus, inediâ corpus macerando, & carnem te vexantem vexando, in terris cælestem, in corpore Angelicam, inter homines divinã vitã vivere. Potes ut Apostolici illi Heroes, te contemptu fortunarum reddere fortunatum, nihil habendo, nihil non habere, subicere tibi omnia, te nulli. O prodigium gratiæ! hanc semiquassatam arundinem, hanc plumam, hanc bullam, hoc dicam somnium, hoc nihilum, in columnam ferream, & murum æreum firmantis, quibusvis hostium machinis fortiolem!

III. Quid nunc in mundo quæris, cum te quærat, qui est suprâ mundum? Quid expetis in cælo, vel in terra, cum illum per gratiam possideas, qui in principio creavit cælum & terram? Quid hæres in contractis limitibus naturæ, jam evectus ad culmen gratiæ! Quid quæris præter Deum, qui invenisti gratiam apud Deum? Quomodò qui ascendisti ad

confortium naturæ divinæ, atque adeò in Supremo rerum fastigio, inter omnia sublunaria emines præ omnibus, demittiste te ad vilia, & humilia, ad muscas in aëre, ad scarabæos in fimeto, ad vermiculos in terra, ad talpas sub terra? Quis te undique stupor invaderet, & totum raperet, si vermiculum despicibilem, è putidi canis olido cadavere assumi videres, & afferri ad naturam supremi Angeli, ut qui antea reprobatus in tabe vermiculus, jam esset in cælo Angelorum primus? Major est tua metamorphosis & altior dignitas, dum è peccato assurgis ad gratiam. Tunc enim superas naturam omnem, non tantum creatam, sed quæ potest creati. Tota, cum toto suo bonorum apparatu natura, subdit se gratiæ: illique fascis submittit, omnis ejus pulcritudo, potentia, opulentia, sapientia, scientia. Attendite eruditi, & vos potissimum juris periti.

*Gratia sit plaris, quàm tota scientia juris.*

## 10. DIES JANUARI II.

Si non esses operator, Deus non esset cooperator. *August. l. de lib. arbit.*

Necesse I.  
est cum  
gratia co-  
operari.

**A**Dmodum nihil juvabit te habere juvantem, quàm omnia possis, gratiam, si tantum donum, quantum inter naturæ donorum nullum necesse, nec esse potest præstabilius, ut piger ille in Evangelio, (a) vel reponas in sudario, vel fodis in terram? Culpa non vacabis si gratia Dei in te fuerit vacua. Hic ergo totus tuus impendatur, &

B 4

inten-

(a) *Luc. 19. 20. Matt. 25. 16.*